

maa medføre, at Lagtinget tager Sagen i sin Haand og arbejder for en Ordning, der er mere tilfredsstillende end den nuværende.

En anden Omstændighed, der formentlig taler for, at Lagtinget nu træffer en Ordning af Hvalfangsten, der er mere tilfredsstillende end den nuværende, skal her omtales.

Der har til Tider været drevet Hvalfangst her ved Øerne af flere Selskaber med et forholdsvis stort Antal Skibe. Den meget energiske Jagt af Storhvaler, som dette medførte, har tydeligvis reduceret Forekomsten af disse Hvaler her ved Øerne. — Der har fra Tid til anden været Røster fremme, som har manet til, at Storhvalen fredes hos os ligesom i vore Nabolande. Selv om Udvalget ikke kan tilraade, at man paa nuværende Tidspunkt gør Skridt til for Færøernes Vedkommende at gennemføre Fredningsbestemmelser, mener man dog, at det er nødvendigt yderligere at regulere og begrænse Fangsten. Dette kan ske ved, at Retten til at drive Hvalfangst tillægges Amtskommunen, idet Lagtinget saa til enhver Tid er Herre over, fra hvor mange Stationer og med hvor mange Fangstbaade Jagten paa Storhvaler drives.

Ud fra disse Betragtninger fremsætter Udvalget nedenstaaende Forslag til Lov om Hvalfangst ved Færøerne. Om Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

§ 1. Lagtinget kan ifølge denne Paragraf udelukkende lade Fangsten foregaa for amtskommunal Regning, men det forudsættes dog, at man kan overlade den Amtskommunen tillagte Ret helt eller delvis til private Personer og Selskaber for et begrænset Tidsrum ad Gangen. Lagtinget vil, naar saadan Ret tillægges private, selvfølgelig i første Række give Retten til hjemlige Selskaber (Selskaber hjemmehørende i Kongeriget Danmark), medmindre man skulde finde det formaalistjænt ogsaa at give udenlandske Selskaber saadan Ret, blandt andet for at man kan nyde godt af det særlige Kendskab til rationel Hvalfangst, som udenlandske (særlig norske) Hvalfangere ubestridelig har.

§ 2. Det er en Selvfølge, at Lagtinget maa træffe Bestemmelse med Hensyn til Hvalkød og Afgift. Efter den nuværende Lovgivning svares der en bestemt Afgift pr. Hval. Naar Amtskommunen driver Hvalfangsten for egen Regning, bør der ikke beregnes Afgift, og i de Tilfælde, hvor der gives private Ret til at drive Hvalfangst, vil det være meget praktisk, at Lagtinget har fuldstændig frie Hænder med Hensyn til Fastsættelsen af Afgift, enten i Form af Penge eller billigt Hvalkød til Befolkningen.

§ 3. De heromhandlede Bestemmelser er formentlig ogsaa selvfølgelige. Bødebeløbene tillægges Færø Amt's Fattiggasse, hvad der ogsaa er Tilfældet i den nugældende Lovgivning.

§ 4. Det skønnes naturligt, at de Hvalfangerselskaber, der indtil nu har haft Ret til at drive Hvalfangst her, fremdeles har denne Ret en kortere Overgang, skønt den Omstændighed, at man har været utilbøjelig til at drive Hvalfangst i Aar, tyder paa, at man ikke særlig nærer Ønske om en saadan Overgangsbestemmelse.

§ 5. Visse af de nugældende Bestemmelser træder først ud af Kraft 1. Januar 19 , forsaavidt noget af de nu bestaaende Selskaber, der arbejder paa Færøerne, ønsker at benytte sig af den ved denne Paragraf hjemlede Ret til at drive Hvalfangst i 19 .

§ 6. Man haaber, at Loven vil kunne træde i Kraft 1. Januar 19 . Det vil være af meget stor Betydning, at Loven netop træder i Kraft saa hurtig som muligt, for at Lagtinget eller et Udvalg af Lagtinget kan forberede Hvalfangst til næste Aar.

Endvidere har Lagtinget, efter at Lovforslaget havde været forelagt Justitsministeriet, paa ny vedtaget dette uforandret i Samlingen 1918 med følgende Motivering: I forrige Tingsamling vedtog Lagtinget et Lovforslag om Hvalfangst ved Færøerne, ifølge hvilket Retten til at drive Hvalfangst paa Soterritoriet ved Færøerne udelukkende skulde være forbeholdt Færøernes Amtskommune. Lagtinget kunde give Personer eller Selskaber Ret til at drive Hvalfangst for et Tidsrum af indtil 5 Aar ad Gangen; Bevillingen skulde kunne fornyes.

Lovforslaget blev ikke forelagt Rigsdagen, hvorimod Justitsministeriet i Skri-